

PŘEDSTAVENÍ

Milí farníci, bratři a sestry, rád bych se vám představil. Jmenuji se Didak, Robert Klučka, jsem bratr františkán a začínám žít společně s vámi, teď již v naší farnosti. Nejsem tu zase tak úplným nováčkem. Žil jsem tu před 20

lety, ještě jako novic na Karlově ulici 22 a pak jako student Bigy. Toto místo mám velmi silně spojené se vstupem do řádu sv. Františka, v němž jsem našel své místo i radost a krásu. Po studiích na teologii, ještě jako jáhen, jsem žil ve františkánské komunitě bratří v Plzni, v počtu tří bratří. Spolu s bratrem Filipem, vaším knězem a bratrem jsme přijali kněžské svěcení v roce 2002 z rukou kardinála Miloslava Vlka. Po patnácti letech života v plzeňském Communio – společenství, mě Pán posílá do místa mého počátku, abych oprášil ideály, které jsem měl a spolu s nabytou zkušeností usilovně hledal Pána spolu s vámi. Těším se, že budeme společně putovat k Pánu a hledat jeho záměry pro naše životy. Nabízím vám své dary, které mi Pán udělil, a prosím, abyste i vy svými dary obdarovali mě. Prosím, abyste mě vložili do svých modliteb, stejně jako já vás. Přeji vám pokoj a dobro.

bratr Didak, OFM †

OSLAVA SV. FRANTIŠKA NA FAŘE

Možná ten déšť vyprosil svatý František, protože viděl žízeň své sestry země. Každopádně v den jeho svátku hojně přšelo a příroda pookřála. Déšť smyl prach a občerstvil kořínky rostlin, jako když člověka promění působení Ducha Svatého.

V slavnostně naladěném husovickém kostele se při homilii střídali br. Didak s br. Kapistránem. Kapi přečetl kapitolu z Františkova životopisu, ve které svému otci odevzdává i své šaty a zůstává tak, jak přišel na svět, aby se zcela odevzdal Otci. Zřekl se úplně všeho, aby se vydal cestou Ježíšovou a ani pro nás není jiné cesty, navázal na Kapiho čtení Didak ve své promluvě a pokračoval. Musíme následovat svatého Františka. Musíme se vymanit ne ze šatů, ale z velkého nebezpečí, ze zesvětštění.

Křesťanům není dovoleno soužití s duchem tohoto světa, je to modla, nikoli Bůh. Je to duch světa namísto Ducha Svatého, kdo žije duchem tohoto světa, nemůže mít Ducha Svatého. Duch světa vede například k marnivosti. Zatímco byly předčítány další připravené kapitoly, zvenčí duněl chvílemi duch světa, ale Kapiho ani Didakovo poselství nepřehlušil.

Už od dob svatého Pavla se křesťané s ním potýkali, duch světa je v přímém rozporu s Ježíšovým Duchem a nám zesvětštění škodí. Je smutné potkat člověka, který v sobě nese vyprázdněný obsah křesťanství, chodí na mši, mluví zbožně, ale spustil kotvu do hlubin tohoto světa.

Je potřeba, aby zakusil živou víru, spustil plachty, vytáhl kotvu a s Ježíšem čelil i případným bouřím. Pán je s námi a postará se o nás.

Ježíš říká, že nelze sloužit dvěma pány, buď sloužíš penězům a mamonu nebo jemu. Ježíš se stal Služebníkem. Mnozí z vás jsou zasaženi duchem světa, souží je hypotéky, ztroskotané vztahy, trpí řadou různých závislostí. V touze užít si a mít se dobře se ztrácí láskyplné vztahy v rodinách. Ale o to přece jde, mít hluboké a fungující vztahy.

A co my, bratři? Nejsme také napadeni zesvětštěním? Možná už ani nechceme být menší, ale větší. Zlý duch tlučí i na dveře kláštera. I na moji celu a na moje srdce. Vpustit ho dovnitř je velmi zlé. Duch světa je rakovinou společnosti. Honíme se za něčím a šlapeme přitom po zádech bližnímu a on po našich.

František se svlékl a dal světu, co patří světu a Bůh se ho ujal. Biskup ho zahalil svým pláštěm, Bůh ho zahalil svojí láskou. František oblékl nového člověka. František říká: Otče náš, jenž si na nebesích..., buď vůle Tvá...

Kdo z nás se odváží a odloží starého člověka se vši pýchou a nádherou, ten prožije, že Bůh je Otec, prožije blahoslavenství.

Budete se ptát, jak to máme udělat, co po nás žádá Bůh a říká to skrze tvá ústa? Tak si poslechněte, co říká Písmo.

Kapistrán předčítal slova Písma o trpělivosti, snášení se navzájem, odpouštění a abychom především měli lásku jedni

k druhým... Zdálo se, že Kapi je velmi zasažený Duchem Svatým v této chvíli...

Didak navázal na čtení: Toto je nový člověk. Pane, tak tě prosím, pomoz nám obléci nového člověka. Amen.

Slavnostní mše svatá byla naplněna Františkovým poselstvím a zakončena společnými nešporami.

Obvyklé občerstvení na závěr slavnosti na faře se také vydařilo a nyní je před námi čas oblékání nového člověka...

-jac-

PŘIPOMÍNKA BLAŽENÉ SMRTI SV. FRANTIŠKA – TRANZITUS

Je podvečer svátku sv. Františka, L. P. 2016. Cesta do kaple klarisek v Soběšicích v 19.30 je již v houstnoucím šeru. Světla nesvítí, u vchodu si můžete vzít rozžatou svíci. Svítí jen malé reflektory na svatostánek a kříž. Na zemi leží hábit a pět červených svíček značících místa ran. Ostatní svíčky kolem hustě kopírují hábit. Liturgický průvod (bratři františkáni a kapucíni) jde v tichu k oltáři. V rukou nesou hořící svíce.

„Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ...“ slyšíme v tomto posvátném prostředí jednotlivé modlitby. Čtení z Legendy větší od sv. Bonaventury nám připomíná žalm: „Velikým hlasem volám k Pánu, hlasitě Pána zapřísahám...“ Až do konce ho sv. František odříkal. Modlil se: „Budu obklopen spravedlivými, prokážeš-li mi dobrodiní.“

Konečně, když se naplnila všechna tajemství, přesvatá duše opustila tělo a pohroužila se do propasti Boží jasnosti. Blažený muž usnul v Pánu.

Zpěv žalmu 42: „Ó nejsvětější duše...“ se vznáší prostorem a naplňuje naše srdce velikou posvátností chvíle.

Čtení z Prvního životopisu sv. Františka od Tomáše z Celana vyvolává velikou lásku. Slzy některých přítomných se spojují se slzami tehdy žijících Františkových bratří. Ti se slzami líbali ruce i nohy milovaného otce, který je opustil.

Následuje pět Otčenášů v kleče s rozpjatými rukama, závěrečná modlitba a Závěť sv. Františka ze Sieny, která je výzvou k lásce a jednotě, k láskyplné věrnosti Paní chudobě, výzvou, aby byli vždy poddáni představeným a všem duchovním svaté matky církve a byli ochotni sloužit.

Čtvrtý žalm, krátké čtení a Simeonovo kantikum s požeňáním završují tuto překrásnou, hlubokou a výjimečnou vzpomínku na světce našich bratří františkánů a tedy i nás všech přítomných a tisíců dalších Františkových ctitelů.

Před klášterem v úplné tmě se ozývají přátelské pozdravy, protože přijeli i naši bratři kapucíni a i věřících se sešlo hojně.

Děkujeme Pánu za milost toto prožít a prosíme o sílu tohoto světce následovat.

Fany ze Soběšic

NAŠE FARNOST A FINANCE

Církevní restituce se dotýkají i financování naší farnosti. Peníze, které dostává brněnské biskupství od státu na provoz farností, každý rok klesají a to v řádech jednotek miliónů. Za určitou dobu pak nebude diecéze dostávat žádné peníze. Bude muset využít z prostředků z restitucí a z darů věřících. Problém naší brněnské diecéze je ten, že nedostane v restituci žádné majetky typu lesy apod., ze kterých bychom mohli mít pravidelné příjmy.

Tak, jak klesají příjmy našeho biskupství od státu, klesá i příjem naší farnosti od biskupství. Např. dostáváme zhruba polovinu peněz oproti roku 2014. A bude hůř!

Roční potřeby naší farnosti jsou cca 500 000 Kč. Jde o zajištění energií, provozu a údržby kostela. A to nepočítáme velké opravy kostela, které nás ještě čekají (střecha nad hlavní lodí, venkovní fasáda, výmalba, atd.). Ty se budeme snažit financovat převážně z dotací.

Měli bychom se jako farnost společně zamyslet nad tím, jak budeme fungovat po ekonomické stránce. Variant je několik. Jedna je taková, že jenom budeme čekat na peníze, které nám pošle biskupství. Pak ale může nastat problém, že nebudeme mít dostatek financí na zajištění provozu farnosti v takové míře, v jaké jsme dnes zvyklí.

Nebo je varianta, že se jako farnost všichni společně zapojíme do jejího financování a budeme se snažit získat

chybějící peníze jiným způsobem. Např. investováním – třeba do nemovitostí nebo jiným vhodným způsobem. Tady je ale zapotřebí podpora a pomoc od nás farníků, protože není možné, aby tyto záležitosti zajišťoval farář sám. Takže kdyby někoho z vás napadlo, co by farnost mohla pořídit nebo dostat darem, aby z toho v budoucnu měla pravidelný příjem, zajděte na některou ekonomickou nebo pastorační radu a tam se tyto věci můžou probrat a odsouhlasit.

Velkou část našich příjmů tvoří sbírky. V této souvislosti bych rád připomněl, že existuje varianta pravidelně posílat peníze přímo převodem na účet farnosti. V současné době to dělá jen několik málo farníků. Také připomínám, že všechny dary pro farnost si můžete odečíst z daní a při převodu na účet je jasné, kolik jste za rok poslali.

Jako farnost budeme muset šetřit. Plánujeme změnu dodavatele energií, osadili jsme úsporné žárovky v kostele a velkou pomocí je rozměňování drobných mincí některými farníky. Za to vám patří velký dík.

V poslední době se objevily kritické hlasy, že se platí ve farní kavárně a na ostatních podobných akcích nebo za pronájem farní jídelny a sklepa. Nejde ale o povinné placení, nýbrž o dobrovolný příspěvek na chod farní kavárny a farní budovy. Tyto prostory byly vybudovány pro farnost jako místo možného setkávání a je dobře, že za poslední roky se hojně

využívají. Ale je také potřeba si uvědomit, že jejich provoz není zadarmo. Koupil se kvalitní kávovar, káva, skleničky, něco také stojí energie, úklid apod.

Zkrátka je odluka církve od státu a my věřící se musíme naučit přispívat na provoz naší farnosti ve větší míře, než tomu bylo doposud. Je to daň za to, že církev již nebude závislá na státu. A to je určitě dobře, i když to něco stojí.

Zajištění provozu farnosti nemůže zůstat jen na faráři. Ten má na starost hlavně duchovní záležitosti. Ty světské musíme

zaříditi sami. Proto prosím všechny farníky, aby každý podle svých možností a schopností pomohl zajistit fungování naší farnosti. Ať už to jsou dary ve sbírkách, pomoc při zajišťování akcí nebo pomoc při hledání zdrojů financování farnosti. Opravdu uvítáme jakoukoliv pomoc. Většinu akcí dnes zajišťuje malá skupina stejných lidí. Podpořte naši farnost a rozšiřte jejich řady!

A také vás prosím o modlitbu za požeňování pro práci v naší farnosti.

Daniel Kummer

Duchovní večer (nejen) pro manžele

JSME JEDNO A NENÍ NÁM TO JEDNO!

Duchovní večer je určen všem manželům bez ohledu na délku jejich manželství nebo těm, kteří se na manželství připravují nebo o něm uvažují.

Cílem setkání je podpora manželů v jejich každodenním soužití.

Termín: pondělí 28. listopadu 2016 od 18.00 do 20.00

Program: mše sv., přednáška, adorace

Místo: kostel Nejsvětějšího Srdce Páně, Brno-Husovice

Večerem provází: MGR. JAN ŠPILAR, JÁHEN

Hlídní dětí budou zajišťovat zkušené au pair v budově fary v Husovicích.

Na tento večer bude navazovat závěrečné setkání v pondělí 19. 12. 2016.

INFORMACE Z FARNOSTI BRNO-HUSOVICE

Průvod s modlitbou za zemřelé

Ve středu 2. listopadu na Památku zesnulých, po večerní mši sv., která začíná v 17 hod., vyjdeme společně od kostela průvodem k bývalému husovickému hřbitovu, kde se pomodlíme za zemřelé.

Svatomartinský průvod

Zveme vás na setkání se sv. Martinem, který k nám do Husovic přijede ve středu 9. listopadu (možná na bílém koni). Sraz se sv. Martinem je v 17.45 před kostelem. Odtud se vydáme na cestu Husovicemi, kterou zakončíme na faře, kde bude přichystáno malé občerstvení.

Dar lásky – sbírka na farnost

V neděli 20. listopadu bude ve farnosti již tradiční sbírka na farnost s názvem Dar lásky. Letos proběhne formou farmářského trhu. V nabídce budou domácí pochutiny, jako např. džemy, zavařeniny a jiné kuchařské výrobky. Prosíme všechny šikovné kuchařky a kuchaře, aby je přinesli na faru v pátek 18. 11. nebo v sobotu 19. 11. vždy od 16 do 20 hod. Tyto výrobky pak budou k prodeji v neděli 20. 11. v době od 9 do 20 hod. Veškerý příjem půjde na farnost na splacení příspěvku do diecézního fondu, kam máme odvést cca 135 tis. Kč. Při účelové sbírce 25. září se na tento fond vybralo u nás ve farnosti necelých 65 tis. Kč. Je tedy potřeba vybrat ještě 70 tis. Kč. Za všechny dary pro farnost děkujeme.

Vázání adventních věnců

V sobotu 26. listopadu odpoledne bude možnost uvázat si a ozdobit adventní věnce, které následující neděli budou požehnány. Veškerý materiál na výrobu věnců bude k dispozici na faře.

Rozsvícení vánočního stromu před kostelem

1. neděli adventní, tj. 27. listopadu, bude slavnostně rozsvícen vánoční strom před kostelem. Program začne v 16 hod. Můžeme se těšit na vystoupení farní schůly a také dětí ze základních škol v okolí.

Mikulášská besídka na Orlovně

bude v neděli 4. prosince. Pozvaní jsou andělé a sv. Mikuláš. Vy se můžete přihlásit také, a to u pana Kselíka nebo u pana Zehnala. Hodné děti prý něco dostanou.

Zpovědní den farnosti

Ve čtvrtek 22. prosince před večerní mší sv., při mši sv. i během následující modrované eucharistické adorace bude příležitost očistit svoji duši před vánočními svátky. Bude přítomno více kněží, tak prosím využijte této příležitosti a nenechávejte si zpověď na poslední chvíli.

INFORMACE Z FARNOSTI BRNO-LESNÁ

Koncerty

V neděli 13. listopadu 2016 v 17.30 proběhne dlouho připravované benefiční koncertní vystoupení významné a kvalitní brněnské skupiny Svítání pod vedením Jiřího Fadrného. Vstupné dobrovolné na podporu stavby kostela v Brně-Lesné.

Dále připravujeme na měsíc prosinec benefiční koncert velmi známé bratrské dvojice Hanky a Petra Ulrychových s doprovodem s jejich krásnými písněmi.

Pozvánka pro mladé

Jak je důležitý otec v životě člověka?

Jak se na roli otce připravit?

Jde někde doplnit to, co jsme od svého pozemského otce nemohli dostat?

Zveme všechny mladé ve věku 18–30 let na františkánskou duchovní obnovu na téma „Otec přece ví, co potřebujeme“, která proběhne 2.–4. prosince 2016 na Velehradě.

Začátek: ubytováním od 17 hod., v 18 hod. večere.

Ukončení: v neděli obědem.

S sebou: spacák, karimatka, přezůvky, Bible, poznámkový blok.

Cena: dle typu ubytování 670–720 Kč.

Hlaste se do 27. listopadu 2016 na email frantiskanskaobnova@seznam.cz

Více informací na <http://www.frantiskanskemisie.cz/obnovy-pro-mlade/> nebo u S. Lucie nebo br. Kapistrána.

FRANTIŠKÁNSKÉ MISIE V UHERSKÉM HRADIŠTI

Na konci září jsme se společně s bratry františkány Filipem a Kapistránem a s našimi školskými sestrami svatého Františka zúčastnili františkánských misí v Uherském Hradišti.

Františkánské misie jsou čtyřdenním projektem, který se uskutečnil letos v Uherském Hradišti ve dnech 28. září – 1. října 2016. Jeho cílem bylo představit víru a životní styl současných křesťanů. Během akce se konaly přednášky ve školách, divadelní představení, diskuze, koncerty, výstavy, navštěvovali jsme nemocné a opuštěné lidi. Populární byla řeholní kavárna, která vytvářela velmi přívětivý prostor k osobním rozhovorům o životě a o víře.

Velmi využívaná byla možnost společně se modlit s misionáři za konkrétní osobní starosti a problémy. Přítomní kněží spolu s místním panem farářem a bratry františkány hojně sloužili svátostí smíření nebo třeba žehnáním domácností.

Křesťanská víra spoluutváří naši zemi již mnoho staletí a i dnes se poukazuje na tyto křesťanské hodnoty. Je možné se ale ptát: Co vlastně víra nabízí současnému modernímu světu? Proč vlastně věřím já? Setkal jsem se osobně s Kristem a mám o čem i já podávat svědectví?

Více na <http://www.frantiskanskemisie.cz/obnovy-pro-mlade/>

Marcela D.

SVÁTEK SVATÉHO VÁCLAVA VE STARÉ BOLESLAVI

Stalo se to v naší rodině již tradicí, že sv. Václava slavíme ve Staré Boleslavi s našimi přáteli z Prahy. Je opravdu autentickým zážitkem prožít tuto slavnost v místě, kde byl sv. Václav zavražděn.

Abychom se každoročně přiblížili této pro český národ zásadní osobnosti světce, každoročně putujeme na jitřní mši sv. v 7.00 do krypty kostela sv. Václava, který stojí na místě původního kostelíka sv. Kosmy a Damiána, kde 28. září roku 935 (v dřívější tradici 929) došlo k bratrovraždě. Pokud nemůžeme být na těchto místech, je slavnost sv. Václava poloviční, v Brně je možné jít k sv. Václavovi do Obřan.

Dostavit se na mši sv. včas vyžaduje v Praze vstát v 5.00 a nejpozději v 5.45 vyrazit směrem Stará Boleslav. Což se každý rok jeví jako nelehký oríšek. Odměnou je příjezd do Staré Boleslavi s rozbřeskem, kdy se od Labe válí mlhy tak, jak to zajistě bylo v době sv. Václava, kdy i on spěchal na jitřní. Účast na mši sv. je spojena s tím,

že je člověk v těsné blízkosti lebky svatého Václava, která je hlídána skauty, a mše je sloužena u hrobky, ve které byl původně uložen. Probíhá v komorním duchu, většinou latinsky, letos česky. Na závěr zazpíváme chorál Svatý Václave, který – jak trefně poznamenal o. Václav Vacek – by byl tou nejlepší českou hymnou.

Po obřadu vycházíme z kostela sv. Václava a je nám nabídnuta káva a koláčky, které zahřejí. Kolem se už vše chystá na slavnostní mši sv. v 10.00, nacvičuje se, ale my ještě projdeme stánky, které teprve otevírají, a míříme k autu. Prodíráme se proudy lidí, kteří míří na náměstí, kde bude hlavní mše sloužena.

Ještě je čas na nějaký výlet, třeba do Tetína, který je v pověstech spojován s Krokovou dcerou Tetou. Je zde velice zajímavý románský kostel sv. Jana Nepomuckého, a pokud si domluvíte průvodce, máte program na celý den a dozvíte se věci, které jste ještě nikdy neslyšeli.

-PB-

RŮŽENCOVÁ POUŤ

Ve čtvrtek 13. října 2016 se spolčo společně s bratry Didakem a Kapistránem vydalo na růžencovou pouť. Ačkoliv jsem původně neplánovala jít, byla jsem přemluvena a teď jsem ráda, že jsem se zúčastnila. Sraz jsme měli v 19.00 na faře a v 19.15 jsme vyrazili. Jeli jsme do Obřan, kde jsme u kostela začali, jak jinak, než prvním desátkem růžence. Naše cesta

probíhala v tichosti jen za svitu našich čelovek a svící, které ovšem dlouho nesvítily. Na předem určeném místě jsme zastavili a pomodlili se další desátek růžence. Atmosféra, která během pouti panovala, byla velice příjemná, protože každý během cesty předkládal Bohu své úmysly a já sama jsem po pouti byla šťastná, všechny starosti a problémy odešly a jako by mně

už nebyla vnitřně zima (možná to ovlivnily zapůjčené rukavice). Naši pouť jsme zakončili v Soběšicích před klášterem sester Klarisek, kde jsme se pomodlili poslední desátek a bratr Didak nám dal pozhnání. Děkuji organizátoru této pouti za dobře

promyšlenou trasu a za úžasný nápad, děkuji celému spolču, že mě znovu mezi sebe přijali a půjčili mi rukavice a děkuji bratru Didakovi za zahájení a zakončení poutě a za duchovní podporu a bratru Kapistránovi za účast a půjčení svíce.

-kb-

OHLÉDNUTÍ ZA POUTÍ DO HÁJKU

Chci vám vyprávět zážitky z poutě do Hájku 10. září 2016.

Bylo to těžké rozhodování. Jet do Hájku s P. Filipem nebo do Vídně s P. Ignácem? Toť otázka. Nakonec jsme zvolili trasu bližší, i když neznámou. Nikdo z nás tam ještě nikdy nebyl. Jaké to tam vlastně bude? Stojí to za to? Má to smysl? Rozhodli jsme se, že když pouť, tak budeme putovat. A putovali jsme.

Ráno jsme vyrazili před pátou na zastávku trolejbusu, abychom stihli rozjezd na hlavní nádraží. Jeli jsme vlakem Euro City do Prahy už v 5.38 a pokračovali „courákem“ do Jenče. Odtud necelých 5 km pěšky. Plán zněl, být na místě do 10h. Jak už to někdy bývá, courák z Prahy do Jenče zůstal stát v půli cesty cca 20 minut v jedné nejmenované stanici. Čekali jsme na druhý „courák“ v protisměru. Holt jednosměrná trať má své kouzlo, ale když člověk spěchá, může to někdy zkomplikovat cestu. Bylo 9.30, před námi 4–5 km cesty pěšky. Stihneme to za 30 minut? Mám rád výzvy, a tak jsme se s modlitbou na rtech vydali směr Hájek. Cesta to byla nádherná. Pán Bůh nám nadělil občerstvení v podobě krásných červených jablíček. Krásně šťavnatá, plná síly a energie.

Dar druhý, letadla. Není se čemu divit, v blízkosti je letiště Praha. Tolik letadel

během krátké chvílky můžete spatřit jedinečně na letišti nebo cestou do Hájku a zpět. Letadla jako by nám dávala křídla, takže jsme to do Hájku na 10 h stihli. Přesněji, měli jsme 10 minut zpoždění, ale mše začala až v 11.00, takže dostatek času na to se vydýchat, občerstvit a pokochat se pohledem.

Dar třetí, okolí Hájku a samotný Hájek je kouzelné místo. Stálo to za, ho vidět.

Dar čtvrtý mše svatá. Kdy se vám naskytne možnost být na mši v klášteře, přítom na čerstvém vzduchu, s partou muzikantů? Ještě vám nabídnou vodu a bezlepkové hostie.

Dar pátý. Super divadelní loutkové představení s živými herci a loutkami. Komédie a zároveň i zamyšlení. A mohli jste si nejen na loutky sáhnout, ale získat i autogramy herců do památníčku.

Dar šestý. Cesta zpět. Dary ořechů na „promazání“ šedé kůry mozkové. A opět alej krásných červených jablek.

Dar sedmý. Vlak jel přesně a přijeli jsme včas ve zdraví domů.

Shrnuto a podtrženo. Děkujeme Panně Marii a Pánu Bohu za tuto krásnou pout' a všem těm, kdo se na akci Hájek jakkoliv podíleli. Příště putujeme, pokud Pán dopustí, zas a znovu.

Krásný podzim přeji Malinákovi.

V neděli 18. září v 10.00 byla sloužena vzpomínková mše sv. na prof. Stanislava Krátkého, který působil i v naší farnosti. Po mši sv. se uskutečnilo slavnostní pojmenování parku na Merhautově ulici (při ul. Venhudova) právě po prof. Stanislavu Krátkém.

Během července až září letošního roku proběhla oprava hlavních vstupních dveří našeho kostela. Dveře byly demontovány a odvezeny do dílny, kde se zpevnily uvolněné konstrukční části. Také byla provedena repase vitráží a všech kovových částí dveří. Poté byla obnovena povrchová úprava dřevěných i kovových částí, která vrátila dveřím jejich původní secesní vzhled. Restaurátorské práce prováděl Bc. Petr Janda za dohledu památkářů. Celkem bylo za opravu dveří zapláceno 270 000 Kč, velkou částí na opravu přispěl Magistrát města Brna.

SRDÍČKO

zpravodaj brněnských římsko-katolických farností Husovice, Soběšice a Lesná

Vydavatel a místo vydávání: Římskokatolická farnost u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně, Brno-Husovice, Vranovská 766/103, 614 00 Brno, IČ: 64327370

Kontakt: e-mail: srdicko.husovice@seznam.cz

<http://www.farnost-husovice.cz>

Četnost vydávání: dvouměsíčník

Ročník, číslo a den vydání: XX, 5/2016, 6. 11. 2016

Šéfredaktor: P. J. Filip Rathouský, OFM Redakční rada: Daniel Kummer, J. Kapistrán Gajdoš, OFM

Vychází výlučně pro vnitřní potřebu vydavatele. Neprodejné. Neprošlo jazykovou úpravou.

Uzávěrka tohoto čísla byla dne 25. 10. 2016, uzávěrka příštího čísla je 2. 12. 2016.